

старши взеха Вълка отъ нивата и го откараха въ околийското управление. Това арестуване стана толкова тихо, че когато следъ два дена въ селото се раздвижиха да протестирайтъ, Вълко седѣше до единъ стражаръ въ задименото купе на смѣсения влакъ и тжжно наблюдаваше жълтитѣ стърнища на пожънатитѣ ниви. Наоколо имаше глъчъ и разговори, но въ неговитѣ уши биеше само ритмичното тракане на колелетата:

— Интерниранъ! Интерниранъ! Интерниранъ!